

ଚିତ୍ରଭବ ଚିତ୍ରକୁ ମିଳେଦମ

ନିଳି ପତ୍ର

ଚିରମୁନ ଚିତ୍ରର ପ୍ରଥମ ନିବେଦନ

ବିଭିନ୍ନ ଭୂଷଣ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ-ଏର କାହିଁମୀ ଅବଲମ୍ବନେ

“ନିଶ୍ଚ ପଦ୍ମ”

ଅଯୋଜନା : ଶାନ୍ତିମର ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ ।

ଚିତ୍ରମାଟ୍ୟ ଓ ପରିଚାଳନା : କାର୍ତ୍ତବିନ୍ଦ ବୁଝୋପାଧ୍ୟାୟ ।

ମନ୍ତ୍ରୀତ-ପରିଚାଳନା : ଉଚିତକତା ଲୋକ ।

: ସଂଗ୍ରହିତରେ :

ଚିତ୍ରଶିଲ୍ପୀ : ଶୈଶବ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ । ଶିଳ୍ପନିଦିଶକ : ଫୁହୀତ ମିତ । ମନ୍ଦିରକ : ଅମିଯ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ । ବ୍ୟବସାପାନା : ନନ୍ଦ ହଳାଳ ଦାସ ଓ ବୌରେନ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ । କଳମଜାଳା : ଗୋର ଦାସ । ବସାଯନାଗାରେ : ଅବସୀ ରାତ୍ର, ଅଜିତ ଘୋଷ, ତାରାପଦ ଚୌଧୁରୀ, ଅବସୀ ମହୁମଦାର, ନିରଞ୍ଜନ ଚୟାଟାର୍ଜୀ, ଦୌରେନ ଗୁହ । ଶଦ୍ୟ-ସ୍ତ୍ରୀ : ମୁଖେନ ପାଲ, ଅନିଲ ନନ୍ଦନ । ମନ୍ତ୍ରୀତ ପାହଣ ଓ ପୁନଃଶବ୍ଦବୋଜକ : ଶାମମୁଦର ଘୋଷ । ସୁରମନ୍ତିତ : ମୁହଁ ଓ ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେତ୍ର । ପରାମାଣଟିଶିଲ୍ପୀ : ବଲରାମ ଚାଟାର୍ଜୀ, ନବକୁମାର କ୍ୟାଳ । ପରିଚିତ ଲିଖନ : ଦିଗେନ ଟୁଡ଼ିଓ । ପୋଥାକ ମରବାହା : ମିଲେ ଡ୍ରେମ । ମଜ୍ଜାକର : ଦାଶରଥି ଦାସ । ଟୁଡ଼ିଓ ବ୍ୟବସାପକ : କାଲୋ ଦାସ । ଦୁଃଖମଜାଳା : ପକ୍ଷ ପୋରେ, କାଲିନୀ, ମନି ସନ୍ଦିର, ନନ୍ଦିର, ଗୋପାଳ ଭୋମିକ, ମହାଦ୍ଵାର, ହାରା ପ୍ରାମାଣିକ, ମହୋର, ଶୁଣ୍ଠିଲ ବୋମ, ଥଅପୂର୍ବ ମିତ୍ର, ଲାଲ ମୋହନ, ଜରବର । ପ୍ରିଯିତିତ୍ର : କଟ୍ଟୋ ଆଟମ୍ସ । ଆଲୋକ ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ : ମନ୍ତ୍ରୀ ହଳାଳ ମହୁମଦାର, ଚାଉ୍ଦାମ ବାୟ, ଅରବିନ୍ଦ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ । କର୍ତ୍ତା ମନ୍ତ୍ରୀ : ମାତ୍ରା ଦେ, ଶାମଲ ମିତ୍ର, ମନ୍ତ୍ରୀ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ, କର୍ମ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ, ପ୍ରଭାତି ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ, ଲକ୍ଷ୍ମ ହାଜରା । ପ୍ରଥମ ମହକାରୀ ପରିଚାଳକ : ଜଗନ୍ନାଥ ମଞ୍ଗଳ । ପ୍ରାଚାର ମଚିବ : ରବି ବନ୍ଦୁ ।

: ମନ୍ତ୍ରକାରୀଙ୍କରଙ୍କ :

ପରିଚାଳନାୟ : କାଜଳ ମହୁମଦାର, ଉଜ୍ଜଳ ମହୁମଦାର । ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଚାଳନାୟ : ଅଳକ ଦେ, ଜୟନ୍ତ ଶେଷ । ମନ୍ଦିରନାରୀ : ଶିଳ୍ପିଙ୍କର ବାୟ । ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ : ଜୟ ମିତ୍ର, ହର୍ଗୀ ରାହୀ, ନୂର ଆଲି । ପିଲାନିଦିଶମାରୀ : ବୁନ୍ଦେବ ଘୋଷ । ବ୍ୟବସାପାନାୟ : ହରି ମରକାର, ଶିବଶକ୍ର ଦାସ । ଶଦ୍ୟଶିଳ୍ପୀ : ଜ୍ୟୋତି ଚୟାଟାର୍ଜୀ, ଭୋଲାନାଥ ମରକାର, ଜୁଗା ରାମ । କଳମଜାଳାୟ : ପାଂଚ ଦାସ ।

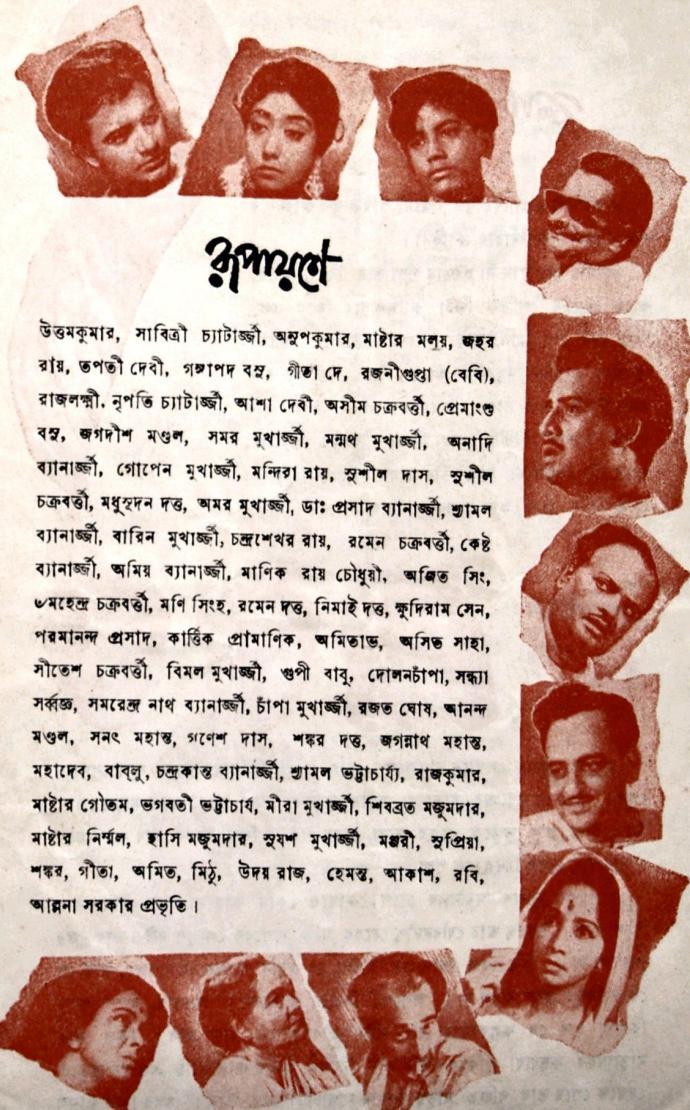
୧୯୯୧ ଏବଂ, ଟି. ଟୁଡ଼ିଓରେ ପରେମଟ୍ରେକ୍ସ ଶଦ୍ୟ ବନ୍ଦେ ଗୁହୀତ, ଆର, ବି, ମେହତାର ତହାବୁନେ

ଇଣିଯା କିମ୍ବ. ଲ୍ୟାବରେଟ୍‌ରେ ପରିଦ୍ରିତ ।

: କର୍ତ୍ତକାରୀ-ମୌଳିକ :

ଆୟୁକ୍ତ ଅମର ଚନ୍ଦ ନାନ୍ । ଆୟୁକ୍ତ ହସିକେଶ ମିତ୍ର (ଦୀର୍ଘ ହାଟ୍) ।

ଆୟୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରକାରୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ (ମିଶି), କଲାଶପୁର ଅଧିକାରୀ ବାଢ଼ୀ ।

କାହିଁମି

ଏ କାହିଁମି ଭାଗ୍ୟବିଡ଼ିର୍ବିତା, ସାମୀ ପରିଚ୍ୟକ୍ତ ଜୀବନଯୁକ୍ତ
କୃତ ବିକିତ ଏକ ନାୟକର କାହିଁମି ।

ସାମୀର ଘରେ ଥାନ ନା ହେଁରାଯାଇ ପୁଣ୍ଡ ତାର ବିଧା ମାଝେ
କାହେ ତାଦେର ପୈତ୍ରିକ ଭିଟା କାନ୍ତିକପ୍ରାରେ ଫିରେ ଏଳ ।
କିନ୍ତୁ ଦିନ ଢଳା ଭାବ, ତାଇ କାଜେର ଚେଷ୍ଟାରେ ସେ ଗ୍ରାମେର
ବିପଞ୍ଚୀକ ହାରାଧନ ମୁଖ୍ୟରେ କାହେ ଗିଯେ ଉପଶିଷ୍ଟ ହଲ
ଏବଂ ତୋକେ ତାର ହୃଦୟର କଥା ଜାନାଲ । ତିନି ତାର
ଲଙ୍ଗଟ ସାମୀର ବିଭିନ୍ନ ବାର ବିବେର କଥା ଶୁଣିଲେ,
ମହାରତ୍ତି ଦେଖାଲେନ କିନ୍ତୁ ତୋକ ଏମନ ଅବହା ଛିଲ ନା
ବାତେ ତିନି ତାର କୋନ ହୁବସ୍ତା କରତେ ପାରେନ ।

କାଜେର ସନ୍ଧାନ ମେଥାନେ ନା ପେଶେ ଆର ଏକଟି ଜିଲ୍ଲିରେ ସନ୍ଧାନ ପୁଣ୍ଡ ମେଥାନେ
ପେଲ । ହାରାଧନ ମୁଖ୍ୟରେ ମାତୃହାରା ସନ୍ଧାନ ଛାତ୍ରକେ ଦେଖେ ତାର ଅତୁପ୍ତ ମାତୃର ଜେଗେ
ଉଠିଲ, ଇଚ୍ଛେ ହଲ ଭୂତକେ ବୁକେର ମଧ୍ୟେ ଚେପେ ଥରେ । କିନ୍ତୁ ମରେର ମାଧ୍ୟମେ ଚେପେ
ଦୌର୍ଯ୍ୟିବାନ ଫେଲେ ଫିରେ ଏଳ ପୁଣ୍ଡ ।

ସଂମାରେ ଅଭାବ ଅନ୍ତରେର ଚାପେ କୋଥାଓ କୋନ କାଜ ନା ଥେବେ ହତାଶ ହେବେ
ଉଠିଲ ପୁଣ୍ଡ । ଉପରକ୍ଷତ ତାର ଯୌବନଦୀପ୍ତ ଦେହରେ ପ୍ରତି ଅପରେର ଲୋଲୁପ ଦୂଟି ଓ ତାର ନଜର
ଏଡାଲୋ ମା । କିନ୍ତୁ ନକଳ ପ୍ରଲୋଭନ କାଟିଯେ ସଂ ଜୀବନ ଯାପନେ ବନ୍ଦପରିକର, ତାଇ ସେ
କୋନ କିଛି ପାଇଁ କରଲ ମା । ଅଳକ୍ଷ୍ୟ ବିଧାତା ହାମେଲିନ ! ଅବହାର ଚାପେ ପଡ଼େ
ବିଧାତା ହେବେ କଳକାତାର ଏମେ ନଟାର ଜୀବନଯାପନେ ବାଧ୍ୟ ହଲ । କିନ୍ତୁ ତାର
ମାତୃହେର ଫର୍ଜୁହାରା ଶୁକ୍ରିୟ ସାମନି ତାଇ ନିଜେର ବାସର କାହାକାହି ଏକଦିନ ଭୂତକେ
ଦେଖତେ ପେଯେ ତାର ବିକିତ ମାତୃ ଆବାର ମାଥାଚାଢ଼ା ଦିଯେ ଉଠିଲ । ଖର ନିଯେ ଜାନିଲ

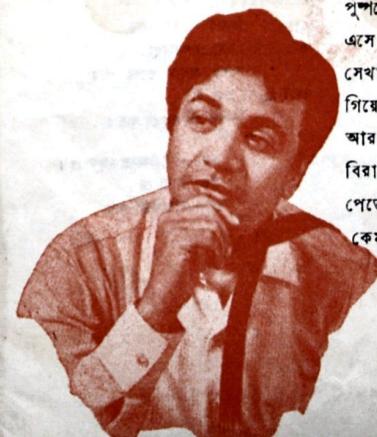
ଯେ ହାରାଧନ ମୁଖ୍ୟରେ କାହାକାହି ବାସାଭାଢ଼ା ନିଯେ ଆହେନ । ଭୂତ ଆଗେର ଚେରେ
ଅନେକ ବଡ ହେବେ । ମାତୃହେର ବିକିତ ଭୂତ ପୁଣ୍ଡକେ ପେତେ ଚାଯ ଏବଂ ପେଲାନ୍ତ ।
ମାତୃକେ ବିକିତ ଏବଂ ମାତୃହେର ବିକିତ ହୃଜନକେ ପେଯେ ଭୂତ ଆର ଦ୍ୱା ।

ଅଳକ୍ଷ୍ୟ ବିଧାତା ଆର ଏକବାର ହାମେଲିନ । ହାରାଧନ ଆବାର ଗ୍ରାମ ଫିରେ ଯାଇଛନ ।
ପୁଣ୍ଡ ବୁଝିଲେ ବିଚେଦେର ଦିନ ଆଗତ । ଭୂତ ମାତୃହେର ଆସାଦ ପେଯେଛିଲୋ
ପୁରୋପୁରି, ତାଇ ହୃଜନର ଅସ୍ତରଇ ବିଚେଦେର ବ୍ୟାଧୀର କେନ୍ଦ୍ର ଉଠିଲ । ଭୂତ ନିର୍ମି
ବିଚେଦ ସଥିନ ଏଳ ତଥନ ଭୂତ ଲାଗେ ଗେଲ “ଆମି ଆବାର ତୋମାର କାହେ ଆସିବ ।”

କିନ୍ତୁ ମେହି ବିଚେଦେର ପର ମିଳନରେ ପାତ୍ରଟ କି ଆବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଁ ଉଠେଛିଲ କୋନ
ଦିନ ? ? ?

ଭୂତଙ୍କ ଲାଗେ ସାବାର ପର ପୁଣ୍ଡର ଜୀବନେ ଏଳ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଶେ ଟିକ କରି
ନଟାର ଜୀବନ ଧାପନ ଦେ ଆର କରିବେ ନା । ତାଇ ସୁଧ୍ୟାହୃଜ ମୟତ କିଛି ପରିଭ୍ୟାଗ କରେ
ପୁଣ୍ଡ ମାସୀବ୍ରଦ୍ଧି ଗ୍ରହଣ କରିଲ । ଅସ୍ତରେ ସବ ମରଯଇ ତାର ଭୂତର ଚିତ୍ତ ।

ଏର ପର ଅନେକ ଦିନ ପାର ହେଁ ଗେଛେ । ହାରାଧନ ମୁଖ୍ୟରେ ମାରା ଗେଛେନ । ଭୂତ ବଡ
ହେଁବେ, ଲେଖାପଢ଼ା ଶିଖେହେ ଏବଂ କର୍ମରେଶନର ସାଥ୍ୟ ବିଭାଗେ ଚାକରି କରିବେ ।

ପୁଣ୍ଡକେ ମେ ଭୂଲକେ ପାରେମି । କଳକାତାର
ଏମେ ପ୍ରଥମେହି ମେ ପୁଣ୍ଡ ବେଥାନେ ଥାକ୍ତ
ମେଥାନେ ଗେହେ ତାର ବୋଜେ କିନ୍ତୁ ମେଥାନେ
ଗିଯେ ଦେଖେହେ ଯେ ନଟାରେ ବସିବାର ମେଥାନେ
ଆର ନେଇ ତାର ବଦଳେ ମେଥାନେ ଉଠେହେ
ବିରାଟ ଅଟ୍ଟାଲିକା । ଭୂତ ଭାବେ, ପୁଣ୍ଡର ମେଥା
ପେହେତେ ହେବେ ତାକେ । କିନ୍ତୁ କୋଥାର ?
କେମନ କରେ ?

ଶ୍ରୀପ୍ରେସ୍

(୧)

ରାଜାର ପଞ୍ଚୀ ଉଇଡ୍ରା ଗୋଲେ
ରାଜା ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଚୀ ବାକ୍ଷ,
ଆର ଦୁର୍ଖାର ପଞ୍ଚୀ ଉଇଡ୍ରା ଗୋଲେ
ଛଥୀ ଶୁଣା ଥିଚାଯା କାଳେ ॥

ମେହି କାଳା କେଉ ଶୋବେ ନା
ଚେନା ମାତ୍ରୟ ହେ ଅଚେନା
ଓ ତାର ପୃଷ୍ଠାମାତ୍ରେ ମନ-ଗଗନେ
ଫେରନ ଲାଗେ ଚାଲେ ॥

(୨)

ଶୁଣା ଥିଚା ଶୁଣା କୁନ୍ତନ୍
ଶୁଣା ଦୁର୍ଖାର ମନ
ଭରା ମୌରନ ତର ଦୁର୍ଖାର
ଶୁଣା ତ୍ରିକୁତନ
ନାତି ଧର୍ମ ଭାଲବାସ
ମହି ଯେଣ ଘେରାର ପାଶ
ଓ ତାର ଜୀବନ ଯେଣ ବନ୍ଦୀ ହିଲୁ
ଜାଗା ଥୋକାର କାଳେ ।

କଥା—ଅର୍ବିନ୍ଦ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାର
କଠ—ଆମିଲ ମିତ୍ର
ହୁର—ନଚିକେତା ଘୋର

ଶୀ ଖୁଣୀ ଓରା ବଲେ ବଲ୍କ
ଓଦେର କଥାଯ କି ଆସେ ବାର ॥
ଓରାଇ ରାତ୍ରେ ଭରି ହେ
ନିଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃଦୁ ଯେ ଥାର ॥
ଓରା ଦିନେର ବେଳେ ଯାଦେର ଦେଖେ
ଶୁଦ୍ଧିତ ବ୍ୟାଗ ଛୋଟା
ଆବାର ରାତ୍ରେ ତାଦେର ବ୍ୟା କରେ
ପଞ୍ଚର ଥିଲେ ମେଟାର
ଓଦେର ଏଥନ ଯାହୁ ଦିନେ ନାଶୁ
ନାମାବିନୀ ଓରା ପରେ ଯେ ଗାଇଁ
ଓରାଇ ରାତ୍ରେ ଭରି ହେ
ନିଶିପଞ୍ଚେର ମୃଦୁ ଯେ ଥାର ॥
ତୋମରା ପାହିଶାଲାର ମାତି ମେଜେ
ଯାଦେର ପାନ-ପୋଲା ଭର,
ତାଦେର କାହିଁ କି ପେଲେ ତାର
ହିଲାବ କେନ କର,
ଓରା ଯେ ଗଣ୍ଠ ମାତ୍ର ଦେଖିବରେଣ୍ୟ
ବଲେର ଅଧିକ ଓଦେର ପାର
ଓରାଇ ରାତ୍ରେ ଭରି ହେ
ନିଶିପଞ୍ଚେର ମୃଦୁ ଯେ ଥାର ॥

କଥା—ଶୋରୀଅନ୍ଦ୍ର ମହୁମଦାର
କଠ—ମାରୀ ଦେ ।
ହୁର—ନଚିକେତା ଘୋର

(୩)

ନା-ନା-ନା ଆଜ ରାତେ ଆର ଯାତା ଶୁଣନ୍ତେ ଯାବ ନା ।

ଶୁଣେଛି ଚୌଡ଼ାରୀ ବାଡ଼ୀଟେ ନାକି ବଦେଛେ ଆସର
ଏମେହେ କଲକାତାଇ ନାମକ । ମେହି ନଟ କୋମ୍ପାନୀ

ଯେ ପାଲାଟା କରଛେ ଓ ତାର ନାମ ଯେ ତାଦେର ଧର ॥

କଥା—(ବୁଝିଲେ ନଟବର) ତୁମିଓ ଯାବେ ନା ଆମିଓ ଯାବ ନା)

ନା-ନା-ନା ଆଜ ରାତେ ଆର ଯାତା ଶୁଣନ୍ତେ ଯାବ ନା,

ମୁଖେ ରଂ ମେଥେ ଆମ ମୁଖୋଳ ପ'ରେ

ପରି ଯେ ପରାଳୋ ।

ଆମରା ଯା ନଇ ତାଇ ମେଜେ ସଦାର

କଥା—(ଚୋଥେ ଧୂଲୋ ଦି, ବୁଝିଲେ, ଚୋଥେ ଧୂଲୋ ଦି)

ଆମରା ଯା ନଇ ତାଇ ମେଜେ ସଦାର

ଚୋଥେ ଯେ ନିହି ଧୂଲୋ ।

ଛକ ବୀଧି ଏହି ଜୀବନପାଳାଯ ମେହି ଯେ ଅବସର ॥

ଏହି ଯାତାଇ ମେଥେଛି ମୋହି

ପୋଙ୍ଗ ରାଥେ କେ ତାରାଇ

ଆମାର ଜୀବନଟା ଯେ

ମେହି ଯାତାଦିଲେ ଅଧିକାରୀ

ଆମାର ମନଟା ଯଦି ନିରାଜ ଯାଜେ

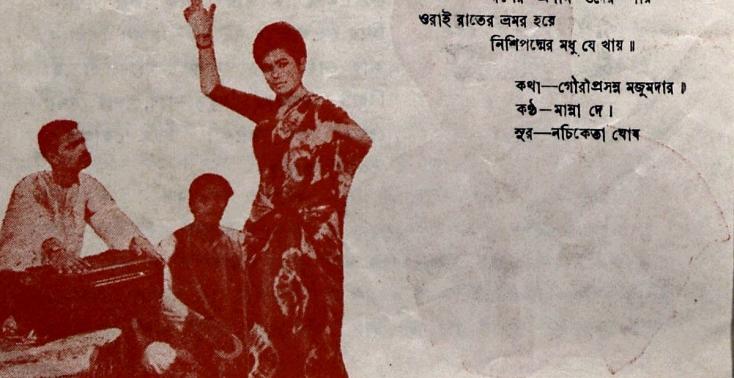
କଥା—(ବୁଝିଲେ ନଟବର, ଏହି ମନଟା ଯଦି ନିରାଜ ଯାଜେ

ଆମାର ଭାଗୀ ମୀରଜାକର ।)

କଥା—ଶୋରୀଅନ୍ଦ୍ର ମହୁମଦାର

କଠ—ମାରୀ ଦେ

ହୁର—ନଚିକେତା ଘୋର

কেন ফেরে না যে কানু ফিরে এলো ধেনু
 এলো আধাৰ বজেৰ পথে ।
 কী হ'লো কে জানে মন মন নাহি মানে
 এক তিল কোনো মতে ॥
 ওৱে সকল সোনা মলিন হলো
 কালো সোনাৰ চেয়ে ।
 আজ মন ভৱেছে কোল ভৱেছে
 যাহুৱে মোৰ পেঁজে
 পলকে প্রমাদ গণি
 হারালে নয়ন মণি
 শত সূর্য থাকতে চোখে
 আধাৰ আসে ছেয়ে ॥
 কে পেয়েছে হেন রতন
 এমন মাণিক আৱ কী আছে
 মা ডাকিলে হদয় আমাৰ
 উথলি-পাথলি নাচে ।
 চোখে চোখে রাখি তাই
 ভাবনাৰ শেষ নাই
 নিমেষ বৰষ হয় চাঁদমুখে চেয়ে
 ও মোৰ বৰষ নিমেষ হয় চাঁদমুখে চেয়ে ॥

কথা—চঙ্গীদাস বন্ধু
 কষ্ট—মন্দ্যা মুখোপাধ্যায়
 সুব—নচিকেতা ঘোম

